

ZONDAG 11

De naam Jezus

Psalm 95:1 en 2   Lezen:
Filippenzen 3
Psalm 31:3, 4, 5 en 6
Psalm 48:6
Psalm 45:1

Geliefden, het Woord dat wij u willen prediken is naar Zondag 11 van onze Heidelbergse Catechismus de vragen 29 en 30.

Vraag 29: Waarom wordt de Zone Gods Jezus, dat is, Zaligmaker, genoemd?

Antwoord: Omdat Hij ons zalig maakt en van al onze zonden verlost; daarbenevens, dat bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is.

Vraag 30: Geloven dan die ook aan den enigen Zaligmaker Jezus, die hun zaligheid en welvaart bij de heiligen, bij zichzelf, of ergens elders zoeken?

Antwoord: Neen zij; maar zij verloochenen met de daad den enigen Heiland en Zaligmaker Jezus, ofschoon zij met den mond in Hem roemen; want van tweeën één: of Jezus moet geen volkomen Zaligmaker zijn, of die dezen Zaligmaker met waar geloof aannemen, moeten alles in Hem hebben, dat tot hun zaligheid van node is.

Het gaat in deze 11e Zondag over de naam Jezus:

1. Hij is Zaligmaker
2. Hij is de enige Zaligmaker
3. Hij is een volkomen Zaligmaker

We hebben samen het aangrijpende hoofdstuk gelezen, waarin Paulus iets van zichzelf schrijft aan de gemeente van Filippi. Paulus schrijft daar van zichzelf hoe hij een tijd in zijn leven kende, dat hij veel roem had, roem in zichzelf. Hij had het uitnemend ver gebracht. De mensen bogen zich eerbiedig voor deze jonge farizeër. Hij hield stipt de wet van God. Niemand in zijn omgeving was als hij. Zo uitnemend vroom, rechtzinnig en rechtvaardig. Tot hij in aanraking kwam met Jezus. Toen was het met zijn roem gedaan. Toen smolt al zijn grootheid, zijn rechtzinnigheid en zijn rechtvaardigheid als sneeuw

voor de zon. Hij werd wat hij allang in Gods ogen was, namelijk een verloren en verdoemelijk mens voor God. Toen hij kennis maakte met Jezus, verloor hij in die kennismaking alle roem van zichzelf. Toen heeft God hem geleerd te roemen in die Ander, Die ook zijn Zaligmaker werd. Dat schrijft hij aan de gemeente van Filippi.

Hij zegt: al datgene, wat mij gewin was, waar ik mijn rijkdom in had, waar ik mijn hoop op stelde, dat alles is mij tot schade geworden. Dat is niet anders geworden dan afval, vuil, drek, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere (Fil.3:8). Hij zegt niet alleen, dat het nutteloos is, maar dat het zelfs tot schade geworden is.

Toen ik roemde in mijzelf, deed ik mezelf schade aan en niet alleen mijzelf, ik krenkte ook God, Die ik meende te dienen. Mijn godsdienst was schadelijk voor mijzelf en voor God. Het was verloochening van de enige offerande van Jezus Christus aan het kruis. Maar door de ontfermingen Gods heeft Paulus een beter goed leren kennen. Hij heeft de weg ten leven leren kennen, door de almachtige kracht van Gods genade. Door de onbegrijpelijke liefde van Jezus heeft hij alles, wat tot nu toe zijn gewin was, schade en drek geacht, om de uitnemendheid van de kennis van de Heere Jezus Christus. Dat is voortaan zijn roem geworden. Hij zegt ervan: Ik heb niet voorgenomen iets te weten onder u, dan Jezus Christus, en Dien gekruisigd (1Kor.2:2).

Dat is mijn leven. Dat is mijn roem. Dat is mijn enige hoop, beide in leven en sterven. Wel nu, dat wij in deze ure ook zo in aanraking zouden komen met Hem, over Wie wij zo gaarne prediken. Dat al onze gerechtigheid, ook voor ons, wordt schade en drek, opdat wij onze roem alleen in God zouden hebben, wat zou dat groot zijn. Als wij vanavond op die plaats terecht kwamen, er zouden zeker veel tranen geplengd worden, maar er zou ook veel blijdschap zijn. Er zou veel droefheid zijn, veel schuldbekentenis, maar er zou ook een hartelijke blijdschap zijn in God, door Christus.

Wij zouden vrezen, vanwege de ontzaglijke duisternis, waarin wij van nature wandelden, maar wij zouden ook hemels verblijd zijn, door het licht dat nu ontstoken is, tot kennis van de Zaligheid, in onze schuldvergiftenis. Die nooit in schoner glans verscheen, dan nu door de Naam van Jezus, Die God gezonden heeft om Zalig te maken, die verloren zijn. Daarom wordt de Zoon van God "Zaligmaker" genoemd. Wij zijn nu gekomen aan het tweede stuk van onze Apostolische geloofsbelijdenis, waar wij belijden te geloven in God de Zoon en onze verlossing.

Het eerste stuk is van God de Vader en onze schepping en het tweede gaat over God de Zoon en onze verlossing. Daar wijdt de onderwijzer maar liefst negen afdelingen aan. Drie over de persoon van Jezus, drie over de staat van Zijn vernedering en drie over de staat van Zijn verhoging. Het is dan ook de moeite waard. We zijn op deze wijze bij de kern van de zaak gekomen. Die enige naam, die God op de wereld geopenbaard heeft, die naam van Jezus.

We beleven nu ook weer een tijd, waarin veel vragen gesteld worden rondom de persoon van Jezus. Men roept nu ook weer om een onbevooroordeeld

historisch onderzoek omtrent de persoon en het werk van Jezus van Nazareth. En dan weten wij van tevoren al hoe dit uitpakt, want vroeger heeft men ook al zo'n historisch onderzoek naar de persoon en het werk van Jezus Christus ingesteld en het zal het laatste niet zijn. Men gaat gewoon schiften en keuren, wat bij de Evangelisten en bij de Apostelen als een aureool, als een lichtkrans om de slapen van Jezus is heengeweven door Zijn volgelingen en men zegt dan, dat Zijn discipelen dit alles ten onrechte aan Jezus hebben toegeschreven □ om zo daaraan voorbij te gaan □ en tot de echte historische Jezus door te dringen. Om zo tot een oordeel te kunnen komen over Zijn persoon en Zijn werk. Dwaze en hoogmoedige mensen, die eerst de lamp der waarheid stuk slaan om dan te trachten in de duisternis het schrift van God te lezen. Dat is onmogelijk.

Als wij tot de Schrift komen, kunnen wij dat doen op tweeërlei wijze. We komen tot de Schrift met een hoogmoedig hart en dan verwerpen wij de waarheid der Schriften, dat kan niet anders. Want de natuurlijke mens begrijpt niet de dingen, die des Geestes Gods zijn. Wij zijn dwaas en zonder wedergeboorte kan niemand het koninkrijk Gods zien. We kunnen het niet eens zien, laat staan, erin gaan. Of wij komen tot de Schrift, als door de Schrift geoordeeld. Dan vallen wij aan de voeten des Heeren neer en buigen ons onder het woord van God en gevoelen ons overwonnen. We buigen in ootmoed en beamen, wat God daarin geschreven heeft. Een derde weg is er niet. De Schrift laat zich niet plooiën en omvormen naar de verdorven mening van ons verwaasd verstand. De Schrift wil geloofd worden en waar hij niet geloofd wordt, daar wordt hij verworpen. Ook al zegt men dan, dat men uit de Schriften wil naspeuren wie Jezus is.

Als men met zijn verduisterd verstand niet aanvaardt, wat God van Hem gezegd en geschreven heeft, maar door menselijke wetenschap andere dingen wil opdelen uit de Schrift, dan die God daarin voor Zijn kinderen geschreven heeft, dan zijn wij op een dwaalspoor. Dan wordt het resultaat van zulk een onderzoek weer net, als wat het in het verleden geweest is. Dan houden we straks een Jezus over in de vorm van een religieus genie, als een godsdiensttwister, een verlosser van de armen en gediscrimineerden. Of als een sociaal hervormer, die zich het lot van de minder bedeeden aantrekt. Ja ik heb zelfs gehoord en gelezen, dat er een film is over Jezus, waar Hij als een vreemde verwarde revolutionaire zonderling wordt uitgebeeld, wiens waan-ideeën op niets zijn uitgelopen. Die het wel goed meende, maar die geen voet aan de grond kreeg. Wiens lamp eindelijk in duisternis is uitgegaan.

Geliefden, op deze wijze missen wij elke troost, die in het Woord van God tot ons komt. Nee, niet wij maken uit wie Jezus eigenlijk is in Zijn persoon en werk, maar God zal zeggen, wie Jezus is. Hij heeft het nadrukkelijk gezegd en Hij zegt het thans ook tegen ons. Hij zegt: O, zondaar, weet u wie Jezus is? Ik heb Hem gegeven als een Zaligmaker van zondaren. Dat is Jezus. Als u Hem zo niet kent en zo niet te voet valt, dan is Hij niets voor u. Ja dan zal Hij uw Rechter zijn, Die u de voet op de nek zal zetten en tot u zal zeggen: doch deze

mijn vijanden, die niet hebben gewild, dat ik over hen koning zou zijn, brengt ze hier, en slaat ze hier voor mij dood (Luk.19:27). God zegt: wie Jezus is. Hij noemt Hem Jezus, die naam is Hem door de Vader gegeven. God heeft dat aan Jozef en aan Maria uitdrukkelijk bekend gemaakt.

Want Hij zal zijn volk zalig maken van hun zonden. God Zelf heeft dat geheim ontsloten. O, ik zeg niet, dat het geen geheim is, het is een machtig geheim. Ik zeg ook niet, dat wij niet moeten naspeuren in de Schriften om achter dit geheim te komen, voor ons persoonlijk leven. Maar ik zeg, dat wij dit nooit kunnen uitvinden, indien wij ons niet gewonnen geven onder het Woord van God. Indien wij dit Woord niet voor alles en boven alles geloven.

In die naam heeft God Zijn persoon en Zijn werk ons verkondigd. Jezus, dat is Zaligmaker. Want, Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden. Zo wijst de dooper Hem aan. Wanneer de discipelen door Johannes op Hem gewezen worden, zegt Johannes: Zie het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt. Johannes zegt niet: Zie uw Koning, dat is Hij ook; zie uw Leraar, dat is Hij ook. Zie uw Leidsman, dat is Hij ook. Maar Hij is vóór alle dingen en Hij is bóven alle dingen het Lam Gods, Dat de zonden der wereld wegneemt. En hij, die Jezus voor iets anders wil gebruiken als waarvoor Hij door de Vader gegeven is, die houdt de Christus der Schriften niet over, maar een Jezus, Die ontstaan is uit het dwaze denken van het verdorven verstand. Een Jezus, Die ten diepste niets, maar dan ook niets voor het innerlijk betekent. Die ook niets voor deze wereld betekent. Want de nood van deze wereld, ik heb het u menigmaal gezegd en ik zeg het u weer, de nood van deze wereld is niet de oorlog, ziekte of armoede, allerlei kruis, die het mensdom terneer drukken, maar de nood van deze wereld, dat zijn wij. Wij maken de nood van deze wereld uit, omdat wij zondaren zijn.

De zonden zijn de oorzaak van alle leed, dat er op de wereld gekomen is. Het ganse schepsel zucht om onze zonden. Daar komt de ellende vandaan. Wij hebben een Zaligmaker nodig, Die van de zonde verlost! De zonde is de oorzaak van alle disharmonie, van alle ontsporing, van alle onvrede. Waren er geen zonden, dan waren er geen wonden. Omgekeerd is het ook waar: hebben we iemand gevonden, die de zonden wegneemt, dan neemt hij ook de wonden weg. Dan neemt hij ook het kruis weg. Dan neemt hij ook alle moeite en verdriet weg. Dan neemt hij ook de tranen weg. Want, waar geen zonden meer zijn, is geen toorn meer, daar is geen kruis en daar is geen ellende meer.

De naam Jezus wijst ons in de eerste plaats het oordeel aan. Gij zult Zijn naam heten Jezus, want Hij zal Zijn volk zaligmaken van hun zonden. Jezus en zondaar, die staan in rechtstreeks verband met elkaar. Die naam Jezus rukt ons het masker af, die naam Jezus zegt ons: Gij zijt verloren. God openbaart ons in Christus, Zijn gestrengte rechtvaardigheid over de zonden. De geboorte, lijden en sterven, het kruis van Golgotha openbaart ons de totale en finale afval van God. Dat openbaart ons de toorn Gods, die over de zonden gaat. Dat stelt ons klaar en bloot aan de kaak als verloren voor God. Die naam Jezus moet ons alle hoop ten ene male ontnemen. In Jezus maakt God een nieuw

begin. In Jezus Christus gaat Hij alle mensen voorbij, de beste en de slechtste. Hij maakt een nieuw mens en aan die mens rekent Hij de zonden van Zijn volk toe. Die mens geeft Hij als een Zaligmaker voor verlorenen. In Christus begint God opnieuw met het mensdom. Maar ik zeg u, dat dat ook een radicale veroordeling van elk mens inhoudt. Van elk mens buiten Christus. O, wat is dat een smartelijke ontdekking, wanneer de wet ons gaat doorzoeken en wij voor al de geboden Gods moeten vallen, omdat wij ze alle overtreden hebben.

Er is echter een ontdekking, die nog smartelijker is dan de ontdekking van de wet. Er is een ontdekking van de zonden, vanuit het Lam; door Jezus Christus, door Zijn kruis, door Zijn lijden en door Zijn sterven. Die ontdekking van Jezus Christus, die breekt de laatste vezels van onze hoogmoed. Die ontdekking doet ons innerlijk ineenkrimpen, die doet ons niets wezen voor God, die doet ons sterven voor God. Ja, die doet ons met Paulus van harte zeggen: Hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid van de kennis van Christus Jezus, mijn Heere (Fil.3:8). Het is de Geest van Christus, de Heilige Geest, Die ons ontdekt, dat we buiten Hem voor eigen rekening staan en onder de eeuwige toorn van God liggen, die op ons rust, reeds vanaf het uur van onze geboorte af.

Verschrikkelijke gedachte, als je zo op die kleine kindertjes ziet in hun mooie witte kleertjes, als ze in de wieg liggen. Naar de mens gesproken zouden wij zeggen, het is niet zo. Maar dan bekennen wij naar het woord van God: ik ben aan allerlei ellende, ja aan de verdoemenis zelf onderworpen. Wanneer zij zo sterven, zoals ze geboren zijn, dan kunnen zij in het rijk van God niet komen, maar dan rust de eeuwige toorn op hen, op ons allemaal. O, dat is een gedachte, die niet gemakkelijk te verwerken is. Waar de natuurlijke mens altijd tegenop botst, dat niemand van ons begrijpen wil en begrijpen kan, tenzij hij bekent, dat God God is en dat Gods gerechtigheid volmaakt is. Altijd weer opnieuw botsen wij tegen die waarheid aan. Als wij werkelijk geloven, dat de toorn van God op ons ligt, als wij dat zien, als wij dat werkelijk ervaren in ons leven, dan hebben wij geen schuilplaats, dan houden wij geen verwachting meer over.

Daartoe is Jezus in de wereld gekomen. Daarom is Zijn naam geopenbaard, om aan de mensen te laten zien, dat ze voor eeuwig afgekeurd zijn en niet meer tot hun doel kunnen komen. Indien er een mogelijkheid was, dat de mens zich in eigen kracht tot God wenden zou, dat een mens zich los kon maken van zijn zondig bestaan, dan was het niet nodig geweest, dat God Zijn Enige zond. Doch God heeft op de wereld rondgezien of er iemand was, die goed deed; of er iemand was, die God zocht, maar Hij heeft niemand gevonden. Hij betuigt het: allen zijn zij afgeweken, te zamen zijn zij onnut geworden; er is niemand, die goed doet, er is ook niet tot één toe (Rom.3:12). En in plaats, dat God deze wereld in het eeuwig verderf liet wegzinken en een nieuwe wereld gemaakt heeft met mensen, die eeuwig Zijn lof zouden

vertellen, heeft Hij Zijn eigen Zoon van Zijn hart gescheurd, Zijn enig geborene, en naar deze vervloekte aarde gezonden. Dat is het wonder, dat ons eerst veroordeelt, dat tegen ons zegt: Van uw zijde, o mens, is het verloren. Met alles wat wij doen en wat wij menen te zijn, wat wij gedacht hebben te doen voor God, hebben wij het niet verder gebracht dan Saul, van wie Jezus zegt: Saul, Saul wat vervolgt gij Mij? Al onze schoon schijnende woorden, die niet voort komen uit de gemeenschap met het Lam Gods, zijn een walg in de neusgaten van de Heere. Het is een godsdienst zonder ziel, waar de Heere van zegt: Doe het getier van uw liederen van Mij weg (Amos 5:23). Zij roepen het wel tot den Allerhoogste, maar niet één verhoogt Hem (Hos.11:7). God zal zorgen, dat er niemand buiten Jezus ooit tot Hem kan opklimmen, want Hij heeft Zijn Zoon gegeven en Zijn namen bekend gemaakt. Hij alleen zal een Zaligmaker van zondaren zijn; Hij alleen kan het ook. Het is niet zo, dat Hij alleen de weg der zaligheid leert. Hij is Zelf de inhoud van de zaligheid. Hij zegt van Zichzelf: Ik ben de weg: Ik ben het licht der wereld; Ik ben het levende water. Ik ben het manna, dat uit de hemel is nedergedaald. Ik ben de opstanding en het leven. (Joh.6-11). Hij vraagt niet aan Zijn discipelen: wat denkt u van Mijn leer? Wat denkt u van deze godsdienst? Wat denkt u van de ideeën die Ik u voorleg? Maar Hij zegt: wat denkt u van Mij? Wat denkt u van de Christus? Hij leert ons niet een nieuwe godsdienst, Hij doet ons niet allerlei ideeën aan de hand, waardoor wij het beter kunnen krijgen in de wereld. Maar Hij gaat voor ons staan en zegt: Ik ben de deur, Ik ben het licht, Ik ben het brood des levens, Ik ben het levende water, wat dunkt u van Mij?

De relatie met God wordt niet hersteld door iets, wat wij doen moeten, door verandering van ons leven, door verbetering van ons leven, door vernieuwing van ons denken, maar in de verandering van onze houding ten opzichte van de Heere Jezus Christus.

Is onze verhouding ten opzichte van Hem verkeerd en verbroken, dan liggen wij onder de toorn van God. Dan kunnen we doen wat we willen, dan kunnen we worstelen, dan kunnen we bidden, dan kunnen we roepen, dan kunnen we smeken, dan kunnen we veel doen en laten. We ontvangen daarmee de zaligheid niet, daarmee klimt niemand op tot God. Maar is onze relatie tot Jezus, de relatie van een zondaar tot zijn Zaligmaker, van een verlorene tot zijn Redder, van schaap tot zijn Herder, die Zijn leven stelt voor Zijn schapen, dan is de verzoening met God tot stand gekomen.

En, geliefden, nu staat er, waarom wordt Hij Jezus genoemd? Omdat Hij ons zalig maakt en van al onze zonden verlost. Dat zijn geen twee aparte zaken: ons zalig maakt en ons van al onze zonden verlost. En hoe verlost Hij ons van onze zonden? Door Zelf tot zonde gemaakt te worden, door opnieuw te beginnen en dan niet zo als Adam in het Paradijs, maar met een lichaam, dat aan de gevolgen van de zonden onderworpen is. Door God gesteld onder de last der zonden. Zo komt Hij op deze wereld, want van de zonden verlossen kan Hij alleen door de schuld, die wij gemaakt hebben op zich te nemen en te

doen, wat God vraagt van ons, wat wij nooit meer kunnen, namelijk al Zijn geboden volkomen onderhouden. Welnu, dat heeft Hij gedaan, dat heeft Hij niet alleen geleerd, want de moderne mens wil nog wel een profeet, die de mensen leert, hoe ze beter moeten worden en een nieuwe aarde kunnen maken, en een Paradijs hier tot stand kunnen brengen. Maar, die zondaar heeft meer nodig dan een profeet, die de weg wijst. De zondaar heeft een Verlosser nodig. Dat eist een erkenning van onze totale mislukking. Zijn wij nu wel eens zover gebracht onder het Woord van God, dat we gezien hebben □ zonder Jezus □ onder het oordeel te liggen? Is er ooit, die kracht van het Woord van God uitgegaan, dat we geroepen hebben: Geef mij Jezus of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf?

Dat heeft Paulus ontmoet op de weg naar Damaskus. Toen heeft hij gezien, dat hij onder het oordeel lag, met alles wat hij had, met alles wat hij geweest was. Toen heeft God ook niet nagelaten hem de weg der verlossing te openbaren. Dat heeft ook die moorman ervaren, die naar Jeruzalem was gekomen om meer te weten van de dienst van Jehova, toen hij weerkeerde al lezende in de Bijbel, maar niet begreep over wie de profeet sprak. Tot wie God, Zijn dienstknecht zond, die hem vanuit diezelfde schrift Jezus verkondigde. Toen de naam van Jezus uit dat 53ste hoofdstuk van Jesaja tot zijn ziel was doorgedrongen, schreeuwde hij het uit: Ziedaar water, wat verhindert mij gedoopt te worden? Indien gij van harte gelooft, zegt Filippus, dan is het geoorloofd (Hand.8:36). Hij belijdt Jezus als zijn Heere en Zaligmaker.

Geliefden, is dat in uw leven ook gebeurd? Gij kunt in uw leven veel benauwdheden doorworsteld hebben en gij kunt veel vertroosting uit het Woord van God ervaren hebben, je kunt zelfs wonderen van God hebben meegemaakt in uw natuurlijk of in uw geestelijk leven, maar als u Jezus niet hebt leren kennen, dan staat u er buiten. Dat zeg ik niet, ik heb er niemand buiten te zetten, maar dan zet het Woord van God u er buiten. Er is maar één Naam onder de hemel gegeven, door welke wij moeten zalig worden. Die de Zoon heeft, die heeft het eeuwige leven. Die de Zoon niet heeft, die heeft het leven niet. Daarbij komt nog, dat bij niemand anders enige zaligheid te zoeken of te vinden is. Bij niemand anders. O, ik weet het, niet aanstonds ontvangt elke door God bekeerde ziel kennis van de borggerechtigheid van de Heere Jezus Christus. Ik weet dat de profetische bediening voorop gaat, voordat Hij ons openbaart de geheimen van het kruis. Maar, ik weet ook even goed, dat dezulken, die onder de profetische bediening van Christus de afstand, het gemis en de scheiding leren bewenen, geen vrede hebben in hun leven, geen vrede hebben in hun hongeren en dorsten naar de gerechtigheid, geen vrede hebben in de werkzaamheden, die ze in hun hart gevoelen.

Wat anders is het, dat ze zulke werkzaamheden voor de wereld niet willen missen. Dat is die bekommernis naar God, dat hongeren en dorsten naar de Heere, daar ligt toch iets van die liefde Gods in, die in hun hart is uitgestort, die door de Heilige Geest geschonken is. Maar ze kunnen er hun zaligheid

niet op bouwen, omdat al deze dingen afhankelijk zijn van het gevoel van ons hart. Omdat ze ten enen male die vaste grond missen, waarmee zij alleen in het gericht van God kunnen bestaan. O, daarom is het zo nodig, dat gij in uw leven voortgedreven wordt, getrokken wordt, uit uzelf wordt uitgezet. Daar gebruikt de Heere soms pijnlijke, doch noodzakelijke middelen voor in uw leven, opdat die Ene Naam voor u het één en het al zal worden en het is ook het vaste onwederstandelijke werk van God de Heilige Geest om zo lang in uw hart te arbeiden, totdat ge tot Hem komt als een levende steen, om op dat enige Fundament gelegd te worden. Dan is het zo, dat ge bij niemand anders meer enige zaligheid zoekt. Want het oog, dat Hem ziet zal niet terug zien. En het oor dat Hem hoort, zal Hem gelukkig achten.

Ja, geloven dan die ook in de "enige" Zaligmaker Jezus, die hun zaligheid en welvaart bij de heiligen, bij zichzelf, of ergens anders zoeken? Ik begrijp, dat de onderwijzer hier in de eerste plaats de roomse mensen op het oog heeft, die zeggen: Christus is zo groot en zo ver weg, veel te heilig en veel te majestueus, wij moeten een middelaar zoeken, wij moeten de maagd Maria aanroepen, de moeder van Jezus, of wij moeten de discipelen of de apostelen te hulp roepen, of wij moeten andere uitnemende heiligen aanroepen, of wij moeten de priesters te hulp roepen als middelaar tussen God en tussen de mens. Mag dat? Geloven die ook in de enige Zaligmaker? Wij mogen deze mensen er niet van beschuldigen, dat ze niet over Jezus spreken en dat ze Jezus geen plaats gegeven hebben in hun godsdienst. O, dat weet u wel. Maar er staat: die hun zaligheid en welvaart bij de heiligen, bij zichzelf of ergens anders zoeken. Geloven die ook? Dan zegt het antwoord: Neen, maar met de daad verloochenen ze Hem, al roemen ze Hem met hun mond. Want van tweeën één, of Jezus is alles en als Hij alles is, dan heb ik mijn ganse zaligheid in Hem, of ik zoek mijn zaligheid, gedeeltelijk ergens anders en dan is Hij geen volkomen Zaligmaker. En voor wie Hij geen volkomen Zaligmaker zijn mag, voor die is Hij geen Zaligmaker!

U zegt nu: wij zijn natuurlijk niet zo dwaas, om Maria of weet ik welke heilige, als middelaar of middelares tussen God en ons aan te roepen. Dat is waar, maar zijn wij dan ook niet zo dwaas om onze zaligheid en onze welvaart bij onszelf, of ergens anders te zoeken? Het gaat hier over zaligheid en welvaart, over ziel en lichaam. Het gaat hier over ons geestelijk heil en over ons lichamelijk en maatschappelijk welzijn en wie durft dan te zeggen, dat hij al zijn hoop op Jezus heeft, ook voor dit tijdelijk leven? In je zorgen voor je gezin, op je werk op de fabriek, op school, ten opzichte van onszelf, ten opzichte van zijn kinderen? Wie zou durven zeggen: ik zoek de zaligheid alleen bij Jezus, ik sta alleen op die Rotssteen, ik denk aan Hem als ik opsta, en ik denk aan Hem, als ik me neerleg. Ik denk dagelijks aan Hem, ik leef uit Hem. Ik leef, zegt Paulus, doch niet meer ik, maar Christus leeft in mij (Gal.2:20).

Ja, ook wat betreft het geestelijk leven, hoe velen zijn er die elders rondzwerven, die hun zaligheid bij zichzelf, of ergens elders zoeken.

Sommige mensen durven het zelfs uit te drukken: ik ben wel een kind van God, maar Jezus ken ik niet. Ach mens, waar haalt u zulke dwaasheid vandaan? Een ander zegt: De zaligheid begint niet bij Jezus? Maar geliefden, waar begint de zaligheid dan? Jezus zegt in Matth.28:18 Mij is gegeven alle macht in hemel en op aarde. En de zaligheid is in geen Anderen; want er is ook onder den hemel geen andere Naam, Die onder de mensen gegeven is, door Welken wij moeten zalig worden (Hand.4:12). Waar begint de zaligheid dan? Als wij niet tot Hem kunnen gaan als Zijn kind, dan moeten wij toch zeker tot Hem komen om Zijn kind te worden. Wie kan u anders aan uw schuld ontdekken? Ziet, de Vader is een verterend vuur, en een eeuwige gloed, tot wie wij niet kunnen naderen. De Heilige Geest spreekt nooit van Zichzelf en doet niets uit Zichzelf. Die zal Mij verheerlijken, zegt Jezus. O, laat dat toch de praktijk van ons leven zijn, laten wij dan geen andere middelaar zoeken. Laten wij niet afgaan op ijdele redeneringen van mensen. Al was het een engel uit de hemel, wanneer die een andere Evangelie verkondigde, buiten hetgeen wij u verkondigd hebben, die zij vervloekt (Gal.1:8). Ge moet mij en alle predikanten en alle mensen, maar in zoverre geloven, als we naar het Woord van God spreken.

Ik verkondig u heden, wat God in Zijn Woord gezegd heeft.

Dat in de naam van Jezus zaligheid is en dat buiten Hem een eeuwig zielsverderf is. Daar kunnen wij met de mond nog wel over spreken, maar, als wij de zaligheid ergens anders zoeken, bij mensen, hoe godzalig, die mensen ook mogen schijnen, of bij onszelven, of bij enige bevinding, dan zijn wij buiten de gemeenschap met God in Christus Jezus, dan zijn wij op een dwaalspoor. Maar de omgekeerde zijde is tot onze grote troost ook waar. Indien ooit het Evangelie van Jezus ons hart geraakt heeft en Zijn naam ons ontdekt is aan het wezen van ons leven, zondaar, hoe gescheiden wij ons dan ook zagen en hoe ver weg we ook door de zonden ons gescheiden voelden, dan maakt God een verbinding. Dat is het wonder van Gods genade, als wij die scheiding zien en beamen, als de mens die scheiding bekent en goedkeurt, als we zeggen: o God, ik heb gezondigd en ik heb al Uw geboden overtreden en het noodzakelijk gemaakt, dat Gij Uw Zoon in de wereld zond, omdat ik Uw wetten geschonden heb en Uw eer en Uw rechten vertreden. Dan doet God het wonder. Dan brengt God deze twee gans ongelijke partijen bij elkaar. Dan gaan wij die naam van Jezus aflezen uit elke tekst van de Bijbel. Die Zaligmaker van zondaren wordt dan de spijs van onze ziel.

Kom, is dat ook reeds het leven van ons leven? Hebt u ooit onder de prediking van het genadewoord uw hart geopend en hebt u in hartelijk berouw en kinderlijk ontzag u schuldig gekend voor God en uit de diepte der verbrijzeling met een gebroken oog naar God uitgezien om te vragen: is er nog een weg, waardoor ik die welverdiende straf ontgaan kan en weer tot genade komen?

Zingen wij eerst nog van Psalm 48 vers 6.

O, die openbaringen van Gods welbehagen in Zijn Zoon Jezus Christus, Die rijk was, maar arm werd, om onze armoede met Zijn rijkdom te vervullen. Als dat contact tot stand komt, dan gaan wij vanuit de hel naar de hemel, vanuit de rampzaligheid naar de zaligheid, vanuit de eeuwige hopeloosheid naar de eeuwige vrede. Als we zien, op welke wijze God deze Zaligmaker naar de wereld zond en welk werk Hij gedaan heeft, om ons zalig te maken, dan blijft er maar één Naam over, die we in leven en in sterven willen noemen, en dat is de naam van Jezus. O, Hij is de schoonste. Nee, zegt ge: Hij is zo ver, Hij is zo hoog, Hij is zo heilig. Dat is waar. Maar, Hij slaat toch schoon oneindig hoog, op hen het oog, die nederig knielen. Hij is ingegaan in het huis van een heiden, Hij kwam in de woning van een tollenaar, Hij heeft hoeren en tollenaars zalig gemaakt. Hij was zo nederig, dat Hij nederboog om de voeten van de discipelen te wassen. Hij roept het ons toe: Neemt Mijn juk op u en leert van Mij, dat Ik zachtmoedig ben en nederig van hart en gij zult rust vinden voor uw zielen (Matth.11:29).

Zullen wij dan ergens anders onze enige zaligheid zoeken?

Maar als u dan tot het geloof gekomen bent, dat Hij van God gegeven is om in uw plaats de toorn van God weg te dragen, leun dan ook met uw ganse ziel op Hem, leun voor tijd en eeuwigheid op Jezus. Nu, leun op Hem, elke morgen als gij uw werk begint, in alle moeite en in alle verdriet, in alle kruis, dat om der zonde wil over ons komt. In zieke en gezonde dagen, leun ook op Hem, ouders, ten opzichte van de opvoeding van uw kinderen. Ik beklemtoon het met alle kracht: er is een eeuwig verbond der genade met God.

Jezus Christus is die naam van God gegeven. We moeten alles in Hem hebben, ook voor ons zaad, of wij hebben niets in Hem. Omgekeerd is het ook waar. Als Hij mijn Zaligmaker wil zijn, dan heb ik ook hoop voor mijn kinderen. Als Hij mijn God wil zijn, Die voor mij zorgt, dan geloof ik ook dat Hij de herder der gemeente is. Als Hij mij leidt aan zeer stille wateren, als Hij mijn zondepak van mij neemt. Hij, die in mijn plaats in het gericht Gods stond; dan geloof ik ook, dat Hij in uw plaats in het gericht Gods gestaan heeft; die al de toorn van God over u heeft weggenomen. Kom, o, kom dan alzo tot Hem, ge kunt voor Hem niet te arm zijn, ge kunt voor Hem niet te laag buigen. Als gij eenmaal die naam ontdekt, als de Heilige Geest die naam van Jezus in uw hart geeft, met andere woorden, als u ooit een oog kreeg voor Hem, zo nederig en goed, hoe Hij de weg der smarte ging, door God verlaten, in uw plaats, dan hebt gij de armen van uw ziel naar Hem uitgestrekt en daar hebben wij het uitgeroepen, daarmee eindig ik: Weg wereld, weg schatten, gij kunt niet bevatten hoe rijk dat ik ben. Ik heb alles verloren, maar Jezus verkoren, Wiens eigen ik ben. Amen.

This document was created with Win2PDF available at <http://www.daneprairie.com>.
The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.